

afnfremgang. Men har hr. Honoré virkelig glemt den del af den nyere fædrelandshistorie, som han selv var aktør i på den skæbnesvangre skillevejsdag den 20. september 1974? Det var netop den dag, hvor fremskridtspartiet påpegede, at når man skulle indføre skattelettelser, skulle det gå hånd i hånd med, at man også ordnede arbejdsmarkedets situation, og hvor hr. Honoré og hans partifæller i kristeligt folkeparti som sædvanligt bare flød med strømmen med den siddende regering og ikke ville være med til det. Det var jo dér, hr. Honoré selv var med til at fejle, til at stemme for et skatteforslag uden samtidig at have en løsning på arbejdsmarkedsproblemerne.

Derfor må man håbe, at hr. Honoré lige så vel som statsministeren lærer af de historiske fejl, man har begået, og undlader at klandre det fremskridtsparti, der i alle sine forudsigelser igennem de 3 år, vi har været herinde, hver evig eneste gang har fået ret, og beklageligvis får vi også ret nu, når vi siger, at det, som dette folketing nu vedtager, det smider 30.000 mand ud i arbejdsløshed, det forøger vor gæld til udlandet med 3 mia kr. Og det vil man altså nu stemme for fra flertallets side. Fy!

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg bliver desværre nødt til at korrigere det, hr. Poul Hartling udtrykte om, hvad jeg havde sagt. Jeg sagde ikke, at dette var en nødløsning. Jeg sagde, at det var et helt nødvendigt bidrag til en løsning, og det er jo ikke helt det samme.

Så er jeg også nødt til at korrigere hr. Ib Christensen, som ikke var tilstrækkeligt opmærksom på, at da hans parti i marts 1955 bidrog – jeg vil såmænd godt citere, hvad retsforbundets ordfører ved den lejlighed sagde, for det betegner meget godt den situation, vi står i. Hr. Oluf Pedersen sagde sp. 3552 i Folketings-tidende 1954-55:

»... en konflikt kan give nogle gevinst og andre tab, men slutresultatet bliver et tab, som vi alle, også vi, som ikke er parter i sagen, kommer til at betale.«

Det var rigtigt dengang for retsforbundet, men det er stadig rigtigt også for os andre.

Melchior (CD):

Jeg var ikke utilfreds med, at såvel økonomiministeren som statsministeren sagde stærke ord og, synes jeg, rigtige ord om venstres

holdning her i dag, som jeg også som privatist, inden ministrene fik ordet, havde lejlighed til at sige. Jeg skal til dette kun knytte den kommentar efter hr. Poul Hartlings tale nu, at når hr. Poul Hartling som hr. Christophersen siger, at venstre ikke ønsker konflikt, så må man erindre om, at vil man målet, så må man altså også ville midlerne. Hvis andre partier tillod sig den luksus at køre på fribillet i dag, så ville konflikten altså være en kendsgerning.

Jeg vil endelig sige, at jeg er helt overbevist om – men det er selvfølgelig ikke noget, der kan bevises – at hvis valget den 15. februar havde givet en venstre-regering i dette land, så ville det have været hr. Poul Hartling og hans ministerium, der havde stået her og forlangt så at sige dette forslag vedtaget, ganske på linje med, hvad nu statsminister Anker Jørgensens regering gør.

Så skylder jeg en korrektion og en undskyldning til hr. Christophersen. Det er helt korrekt, som hr. Christophersen også var så venlig at påpege, at jeg ikke var herinde i august i fjor, og jeg har altså ikke læst spørgsmålene og svarene på spørgsmålene. Jeg må fastholde, at jeg har fortolket det anderledes og, tror jeg, rigere, og det håber jeg at økonomiministeren vil tilgive mig, men han skulle vist smøre noget salve på dengang.

Jeg vil gøre opmærksom på, at det, der fik mig herop, var, at der i hr. Christophersens tale blev sagt, at det nuværende lovforslag sprænger den indkomstramme i luften, som blev fastlagt i august. Over for dette står, at arbejdsmarkedets parter sely, så sent som i for-gårs formanden for Dansk Arbejdsgiverforening, og den forleden fungerende og den nu hjemvendte statsminister har erklæret, at augustforligets indkomstramme ikke er sprængt. Det er altså det, jeg lægger til grund. Skulle der så komme en lønglidning, der baserer sig på en produktivitetstigning og en konjunktur-opgang kloden over, ville det være en lønglidning, som jeg vil være med til at græde tørre tårer over.

(Kort bemærkning).

Ib Christensen (RD):

Jeg takker hr. Niels Helveg Petersen for den venlige korrektion. Hr. Oluf Pedersen var jo i sin grønne ungdom radikal og blev i sin høje alderdom radikal igen, men i sine bedste år var han jo retsstatsmand. Selv om han altså som retsstatsordfører har sagt det, hr. Niels Helveg